

köşelik

Oral Çalışlar

Mülkiye Anısı Faruk Sükan ve İlhan Unat

1969'un Haziran'ıydı. Ankara'nın bütün üniversite ve yüksek okullarında boykot ve işgaller vardı. Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde de işgal eylemi sürüyordu. Aslında üniversite işgalleri önce İstanbul'da başlamış, sonra Ankara'ya sıçramıştı.

O yıllarda Süleyman Demirel'in başkanlığında Adalet Partisi hükümeti, yeni bir üniversite yasası hazırlığına girişmiş ve üniversite özerkliğini hedef almıştı. O yıllarda üniversiteler özerkti ve kendi yönetimlerini kendileri belirliyorlardı. Şimdiki YÖK sistemi gibi otoriter bir sistem henüz üniversitelerin başına sarılmamıştı.

İstanbul Üniversitesi bu değişiklik taslağına sessiz kalırken bizim Fakültenin Profesörler Kurulu karşı çıkan bir bildiri yayınlamıştı. Ben o dönemde okulun en etkili örgütü Siyasal Bilgiler Fakültesi Sosyalist Fikir Kulübü Başkanıydım.

Cengiz Çandar da öğrenci derneği başkanıydı. İstanbul'da işgal başlamış olmasına rağmen bizim okulda en azından işgal yapmak yerine boykot yapmayı daha uygun görüyorduk. Çünkü işgalle birlikte okul yönetimi de okula alınmıyordu. Halbuki bizim öğretim üyelerimiz ve yönetimimiz demokratik bir tutumla yasa değişikliğine karşı çıkmıştı.

Tabii o zamanki hava içinde İstan-

bulular işgal yapıyor, biz onlardan niye geri kalıyoruz diyenler öne çıkıyordu. Sosyalist Fikir Kulübü Yönetim Kurulunda benim uğraşmamla zorda olsa işgal yerine boykot kararı aldık. Ancak bu karar bir gün sürdü. Sonunda okuldaki militanların bastırmasıyla boykotu işgale çevirmek durumunda kaldık.

İşgal bizim okulda sürerken, Cengiz Çandar, Doçent Gündüz Ökçün'ün bizimle görüşmek istediğini

söyledi. Gündüz Ökçün, okulumuzun o yıllardaki dekanı Profesör İlhan Unat'ın kürsüsündeydi ve daha önce onun asistanlığını yapmıştı. Gündüz Ökçün daha sonra siyasete atılacak Ecevit iktidarı döneminde Dışişleri Bakanlığı yapacaktı. Ökçün'ün geçen yıllarda genç yaşlarda, en verimli çağında yitirdik.

Okul işgal altında olduğu için Gündüz Ökçün bize okul kütüphanesinin bordum katında randevu vermişti. Cengiz, ben ve Ökçün gözlerden uzak şekilde burada buluştuk. Ökçün, Dekan İlhan Unat'ın bizimle

görüşmek istediğini söyledi.

Profesör İlhan Unat, hepimizin sevip saydığı uygar bir bilim insanı ve yöneticiydi. Ünlü coğrafyacı Faik Reşit Unat'ın oğluydu. Gündüz Ökçün Dışişleri Bakanı olduğunda İlhan Unat'ı da bakanlığın hukuk danışmanlığına getirecekti.

İlhan Unat Ankara Bahçelievler'de oturuyordu. O gece dekanın evine Mahir Çayan ve Cengiz Çandar'la birlikte gittik. İlhan Unat o yıllarda eşini yitirmişti ve bekarıydı. Daha sonra Profesör Nermin Abadan'la evlendi. Şimdi İstanbul'da oturan bu iki değerli hocamızla hala görüşüyor ve geçmiş günleri yad ediyoruz.

Dekan Unat'la, fakültedeki sorunlarımızı konuştuk, işgalin nasıl gittiğini anlattık. Bu eylemin hiçbir şekilde okul yönetimine karşı olmadığını vurguladık. İlhan hoca da bize itidalli olmamızı, işgali de bir an önce bitirmemizi önerdi.

Sanırım birkaç gün sonraydı. Süleyman Demirel hükümetinin İçişleri Bakanı Doktor Faruk Sükan, Türkiye Büyük Millet Meclisindeki bir konuşmasında, "SBF Dekanı gece evinde işgalci öğrencilerle görüştü, bunları hocaları kışkırtıyor" diye bir açıklama yaptı.

Anlaşılan, polisler bizim dekanın evine gidişimizi ve onunla görüşmemizi izlemişlerdi. Faruk Sükan'ın o yıllarda, "komünistlerin nefes almasını bile izliyorum" sözleri ünlüydü. O nedenle adı "zehir hafiye"ye çıkmıştı. ■

HBI

SECURITY SYSTEMS

Daha rahat
Daha rahat
ve daha güvenli
yeni çağın güvenli
yaşamın yolu.
yaşamının yolu.

ALARM SİSTEMLERİ

Kampanya
Alarm Seti
145 \$
+ KDV

- KONUŞAN ALARM SİSTEMİ

Farklı durumları belirten 7 farklı türkçe konuşma mesajıyla uyarı, 6 bölgeli ana panel, elektrik kesintilerinde ortalama 48 saat akü desteği, sabotaj koruması, 16 kişiye kadar kullanıcı oluşturma.

Ürünlerimiz imalat hatalarına karşı 2 yıl garantilidir.

SET İÇİNDEKİLER;

1 Ad. ana panel, 1 Ad. tuş takımı, 1 Ad. 12 v 7 amper akü, 1 Ad. trafo, 2 Ad. pır dedektör, 1 Ad. harici siren

1 yıllık
güvenlik kontrol merkezi
ücretsiz.

www.matbaasayfasi.com 0216 577 00 77

KAMERA SİSTEMLERİ

KAMERA FİYATLARIMIZ İÇİN LÜTFEN ARAYINIZ

Koşuyolu Mah. Katip Salih Sok. No: 51/B Koşuyolu - Kadıköy / İST.
Tel.: (0216) 339 76 66 pbx • Fax: (0216) 326 36 56

www.hbiguvenlik.com • e-mail: info@hbiguvenlik.com

Dünyanın utancı: “Çocuk askerler”

12 Şubat Çocukların Asker Olarak Kullanılmasını Önleme Günü

Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi 18 yaş altındaki herkesi çocuk olarak kabul ediyor. Bugün dünyanın çeşitli bölgelerindeki çatışmalarda, hükümetler ve silahlı gruplar çocukları asker, seks kölesi, işçi, aşçı, ulak ve casus olarak kullanıyor. *Çocukların Silahlı Çatışmalara Dahil Olmaları Konusundaki Seçmeli Ek Protokol* ise çocukların silahlı çatışmalarda yer almasını yasaklıyor. Bu protokolü Türkiye henüz imzalamadı. Bu yıl çocuk askerler konusunda bir başka önemli adım atıldı. 5 Şubat 2007’de 558 ülkenin katılımıyla gerçekleştirilen Çocuk Askerler Konferansı’nın sonunda “*Paris Prensipleri*” olarak anılan “*Silahlı Kuvvetler ve Silahlı Gruplara Katılmış Çocuklara dair Kılavuz ve İlkeleer*” kabul edildi.

Dünyada kaç çocuk asker bulunuyor?

Dünyada çocuk asker sayısı net olmamakla birlikte “Çocuk Asker Kullanılmasını Durdurma Koalisyonu”nun tahminlerine göre 300 bin çocuk asker bulunmaktadır.

En fazla nerede çocuk asker var?

Çocuk asker kullanımı en fazla 100 bin’e varan çocuk asker nüfusu, kimi yerlerde 9’a kadar inen yaş ortalamasıyla Afrika’da görülmektedir. Bununla beraber birçok Asya ülkesinde, Latin Amerika’nın bir kısmında

ve Avrupa ve Ortadoğu’da da çocuk askerler kullanılmaktadır. BM raporlarında da adı geçen suçlu ülkeler Demokratik Kongo Cumhuriyeti ve Myanmar hükümetleriyle, Burundi, Nepal, Filipinler, Somali, Sri Lanka, Sudan ve Uganda’dır. Burada silahlı siyasi gruplar ya da hükümet destekli milisler bulunmaktadır.

Çocukları kimler asker olarak kullanmaktadır?

Çocuk askerlerin çoğunluğu değişik silahlı politik gruplara dahil edilmektedir. Bunlar, hükümete bağlı paramiliter gruplar ve çatışmaların yoğun olarak görüldüğü bölgelerdeki kendini koruma birimleridir. Ayrıca hükümet karşıtı, etnik ya da inanç temelli küçük gruplar ya da hükümetle ve birbirleriyle toprakları ve kaynakları savunmak için savaşan gruplar da yine çocukları asker olarak kullanmaktadır.

Çocuklar neden asker oluyorlar?

Yapılan birçok “gönüllü” araştırmaya göre 14-18 yaş grubundaki çocuk askerlerin silahlı çatışmalara katılmaları için birkaç nedeni var. Bunların arasında, geride ailesini bırakarak yaşanan silahlı çatışmadan kurtulmak, ekonomik ve sosyal yapıların tahrip olması ya da hükümet güçleri ya da muhalif gruplar tarafından aile bireylerinin işkenceye ma-

Çocuk askerleri kurtarmak için hazırlanan “No Child Soldiers” (Çocuk Askerlere Hayır!) müzik albümü, ülkemizde de satışa sunuldu.

ruz bırakılması ya da öldürülmesi gibi nedenler yer alıyor. Çocuk yaşta asker olmanın bir diğer nedeni de yoksulluk, yeterli çalışma ve eğitim olanaklarının olmaması gelmektedir. Birçok kız çocuğunun çocuk yaşta asker olmasının sebepleri arasında ise ailevi sorunlar, şiddet ve cinsel istismar bulunmaktadır.

Kız çocuklarının diğer çocuklardan farklı olarak yaşadığı sorunlar neler?

Kız çocuk askerler, sıklıkla tacize, tecavüze maruz kalmakta casus olarak kullanılmaktadır. Kız çocuklarının yaşadıkları önemli bir sorun eve geri döndüklerinde aileleri tarafından ahlaki olarak kabul edilmemeleri ve ve istenmemeleridir. Bu nedenle yaşadıkları yerlerden ayrılmak zorunda kalabilmektedirler.

Çocuk Asker Kullanımına Son Koalisyonu

Çocuk Asker Kullanımına Son Koalisyonu tüm dünyada çocuk asker kullanımının engellenmesi için çalışmalar yürütmek amacıyla Afrika, Asya, Avrupa, Latin Amerika, Orta Doğu’dan ulusal, yerel ve uluslararası kuruluşların bir araya gelerek oluşturduğu bir koalisyonudur. Kurucu üyeleri arasında Uluslararası Af Örgütü,

Uluslararası Çocukları Koruma Örgütü, İnsan Hakları İzleme Örgütü ve Uluslararası Dünya Vizyonu Örgütü bulunmaktadır. Koalisyon çocuk asker kullanımının engellenmesinin yanı sıra çocuk askerlerin ruhsal ve tıbbi iyileştirmelerinin ve günlük yaşama yeniden kaynaşmalarının sağlanması için de çalışmalar yürütüyor. Daha fazla bilgi almak veya destek olmak için <http://www.child-soldiers.org/> veya www.amnesty.org.tr adreslerini ziyaret edebilirsiniz.

“No Child Soldiers” (Çocuk Askerlere Hayır!) albümü

Albüm çocuk asker kullanımına dikkat çekmek için Uluslararası Af Örgütü,

Çocuk Askerlerin Kullanılmasına Son Fransız Koalisyonu ve UNICEF’in ortak projesi. Projenin hedefi çocuk askerleri silahlardan arındırmak ve hayata tekrar kazandırmak. Albümden elde edilecek tüm gelir çocuk askerlerin topluma yeniden kazandırılması ve rehabilite edilmesi için çalışan yerel örgütlere başlanacak. Paranın yönlendirilmesi Çocuk Askerlerin Kullanılmasına Son Fransız Koalisyonu tarafından sağlanacak. Albümde yer alan on beş sanatçı arasında Alpha Blondy, Angélique Kidjo, Mama Keita ve Lokua Kanza, Salif Keita, Yousou N’dour, Corneille, Tété, Extra Bokaya, Rokia Traoré ve Geoffrey Oryema var. Afrika’nın en tanınan bu şarkıcı ve müzisyenler on altı parçayı bir araya getirmiş. Bu parçalardan sadece bir tanesi daha önce yayınlanmamış bir eser. Albüm Türkiye’de de piyasaya çıktı. ■

* İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü Devletler Hukuku Anabilim Dalı.

12 Şubat 2007’de Çocukların Silahlı Çatışmalara Dahil Olmaları Konusundaki Seçmeli Protokolün yürürlüğe girmesinin beşinci yıldönümü kutlandı.

Yazı: * Yrd. Doç. Dr. Zeynep Kıvılcım Forsman

“Güvenlik” alarmı

Günümüzde neredeyse herkes evinde veya iş yerinde bir hırsızlık olayı ile karşı karşıya. Bu can sıkıcı durumlarda güvenlik sistemleri imdada yetişiyor. HBI Güvenlik Sistemleri'nde Satış Koordinatörü Ender Özdemir, teknik servis, ürün garantisi, 24 saat boyunca sunduğu güvenlik hizmetleri ile hırsızlık olaylarının bir çoğunun önüne geçebildiklerini ifade ediyor.

HBI Satış
Koordinatörü
Ender Özdemir

Yazı: Anıl Keskin Foto: Emrah Doğan

21. yüzyıla gelindiğinde güvenlik ne kadar önem taşıyor?

Güvenlik sistemleri günümüzde artık çok daha önemli. Güvenliğin bir merkez tarafından denetlenmesi, lokal olarak müdahale edilmesi şeklindeki bir sistem artık valiliklerin de onayından geçmiş durumda. Hırsızlığın arttığı bir dönemde, alarm sistemiyle güvenliği sağlamak ülkemizde lüksten çıkarak bir ihtiyaca dönüştü. Şu anda kullandığımız sistemlerle, çok iyi teknik servis, ürün garantisi, müşteriye 24 saat hizmet sunarak biz gerçek anlamda bir güvenlik sağlıyoruz.

HBI'nın faaliyet alanlarından bahsedebilir misiniz?

Hırsız alarm sistemleri, CCTV'li kamera sistemleri, kartlı geçiş sistemleri, yangın ihbar sistemleri gibi faaliyet alanlarımızla sektörde aklınıza güvenlikle ilgili gelebilecek her türlü hizmeti sunabiliyoruz. İzleme merkezimiz sayesinde de, şu anda 5 bine yakın abonemiz 24 saat, 365 gün boyunca

iş yeri, ev olmak üzere yaşam alanlarında güvenlik hizmetlerimizden yararlanabiliyor. HBI güvenlik hizmeti kapsamında olan iş yerleri, HBI güvenlik sisteminin kontrol merkezinin kapsamında oluyor ve o iş yerinden gelebilecek olan herhangi bir güvenlik alarmına karşı HBI'nın jandarma gönderme yetkisi var.

Peki kişilere güvenlik tavsiyeleriniz neler?

Güvenlik sistemleri kurmalarının dışında kişilere bazı basit ama temel güvenlik önerileri sunabiliriz. Kişiler üst katlarda da otursalar, cam ve balkon penceresi açık yatmamalıdır. Posta kutularını da çok dolu bırakmamalarını öneriyorum. Çünkü insanların evde olmadıklarını hırsızlar posta konusundaki biriken postalarından anlıyorlar. Yine iş yerinize tanımadığınız biri geldiğinde o an geçici de olsa iş yerinizi terk etmemenizi öneriyoruz. Bu durumda tanımadığınız kişi de hırsızlık yapabilir, bunun örneklerini yaşıyoruz. Kapı anahtarını

paspas altı, elektrik saatleri gibi yerlerde saklamayın. Dediğimiz gibi bu basit önlemlerin dışında alarm sistemleri hırsızlıklar karşısındaki en etkili yöntemdir. Hırsızlık olayları daha çok alarm hizmetleri bulunmayan evlerde gerçekleşiyor. Apartmanlarda görüntülü diafon sistemlerini öneriyoruz, bununla hırsızlığın önüne biraz da olsa geçmek mümkün.

Alarm sistemin önemini daha net örnekler misiniz?

HBI güvenlik sistemlerinde alarm sireni 120 desibel gibi bir güce sahip olduğundan, hırsız kablosunu kesse bile siren sesini susturması mümkün değil. Burada kamera sistemi de büyük önem taşıyor. Gece görüşlü kamera sistemleri karanlıkta bile dolaşan kişi görüntüsünü alıyor. Yine alarm sistemine göre bir iş yerine hangi saatte kimin girdiği bilgisi, yöneticinin e-mailine gidiyor. HBI güvenlik sistemlerinde evde yalnız bulunan bir yaşlının hastalanması durumunda kullanabileceği panik butonu da var. Yaşlı kişi buna bastığı anda, polis, ambulans, itfaiye HBI tarafından gönderiliyor. Ev telefonla arandığında cevap verilirse de direk eve müdahale ekibi de yine HBI tarafından yönlendiriliyor. ■

Yavuz Sabuncu'yu kaybettik

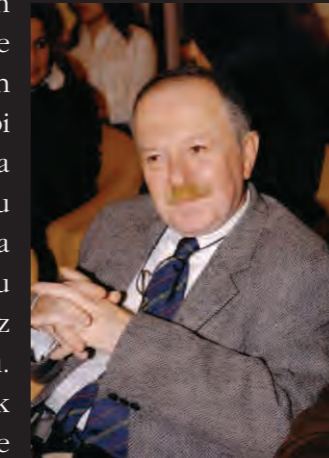

Prof. Dr. Fazıl Sağlam

Önce Yavuz'a karşı içimde gizli kalan bir vicdan azabını dile getirmem gerekiyor. Ben üniversiteden ayrıldığımda kürsümün iki hocası, Bahri Savcı

ve Cem Eroğul görevden alınmıştı. Aynı gün Mülkiye dekanının, dekan yardımcılarının ve bu arada Tuncer Bulutay gibi başka Mülkiye hocalarının da görevlerine son verilmişti. Bu haksızlığa dayanamayıp istifa ettikten sonra, anayasa hukuku kürsüsünün ağırlığı Yavuz Sabuncu'nun üzerine yıkıldı. Muammer Aksoy Hoca zaten çok daha önce siyasete atılmak üzere Mülkiye'den ayrılmıştı. Bir süre sonra Mümtaz Hoca da siyasete

geçince Yavuz'un üstündeki ağırlık dayanılmaz boyutlara ulaştı. Ama ben Yavuz'un bundan yakındığını hiç duymadım. Bu ağır yükü hiç yüksünmeden ve sitem etmeden taşıdı. Şimdi biliyorum ki o benden çok daha dirençli ve güçlüydü.

Yavuz Sabuncu

Yavuz, hepimize şarşırtacak boyutta geniş bir bilgi birikimine sahipti. Adeta canlı bir ansiklopedi gibiydi. Bu bilgi hazinesinden titizlikle süzölmüş, her satırı özenle seçilmiş ürünler verdi. Ama asıl bu ürünlerin giderek zenginleşeceği ve anayasa ve siyasal yaşama büyük katkılar sağlayacağı bir zamanda onu kaybettik. Acımızı dayanılmaz kılan budur.

Yavuz'un beni en çok etkileyen özelliği, sahip olduğu keskin gözlem yeteneği ve yer yer iğneleyici bir ironiye kayan eleştirel bakış açısı olmuştur. İnsanı uyaran ve alışılmışı sorgulayan ve her zaman özgürlük ve demokrasi yönünde işleyen bir özelliktir bu. Onun bu özelliğine

başvurma ihtiyacını hep hissetmişimdir ve her zaman da gerekli uyarıları almışımdır. İşte Yavuz'un bıraktığı en büyük boşluk, bu özelliktir. Onun yerini doldurmak pek kolay değildir..

Arayacağımız bir başka özelliği daha var ki ona rastlamak artık giderek güçleşiyor: Dürüst ve güvenilir bir dost; tarihin güzelliklerinden süzölen ince bir zevkle bezenmiş bir yaşam biçimi ve böyle bir yaşama olan

özen ve tutku.

Sevgili Yavuz, seninle aynı kürsüde çalışmak ve içten bir dostluğu paylaşmak büyük bir zenginlikti; seni hiç unutmayacağız ve hep arayacağız. Işık içinde yat. ■

“Hepimiz kardeşlik hepimiz”

23 Ocak 2007 Salı günü bir kardeşimizi, Hrant Dink'i, katledilen diğer aydınlarımızın yanına uğurladık. Sayın Mumcu, Sayın Kışlalı, Sayın Üçok, Sayın Yanınıza yeni gelen kardeşimize iyi bakın. Bunca zaman içinde “ne uğruna öldürüldüğünüzü” anlayabildiyseniz; lütfen ona da anlatın...

Yazı: İlnur Akgül Ardıç

De ki onlara
Ben susmam
Kelimeler anlam
buldukça
İnsandan yana
Cem Ardıç

Ölümler, cenazeler insanları birbirine yaklaştırır, bilirsiniz. Aileler, sevenler acılar karşısında birbirlerine daha bir kenetlenir; onca zaman yakınlaşmayışlarının acısını çikartırlar kısacık cenaze süresi içinde. 23 Ocak günü Hrant Dink de , on binlerce kişiden “dev bir aile” yarattı; birbirini tanımayan, 100 küsür bin kişilik bir aile... Çoluk-çocuk, işçi-emekli, genç-yaşlı, sağlıklı-sakat, ev hanımı-çalışan, toplumun her kesiminden, çoğunluğu birbirini ilk kez gören, sadece yaşadığı acı bir olan “uçsuz bucaksız bir insan seli”ydik. Ölümüyle bizi hem üzen hem şoke eden, ellerimizin arasından kayıp giden değerli bir insanı son yolculuğuna uğurlamak için işlerimizden, öğretmenlerimizden, ailemizden izin alarak saat 11.00’da Şişli Halaskargazi caddesindeki Agos Gazetesi önünde toplandıktık. Hrant Dink’in o çok sevdiği “Sarı Gelin” türküsünü kaç kere dinlediğimizi hatırlamıyorum. Caddede bir yandan da Ermenilere özgü müzik aleti olan “duduk” sesi yankılanıyordu.

Töreninin en yürek burkan anı gelmişti. Kansı Rakel Dink, titrekle sesiyle kocasına yazdığı “son mektubu”nu okuyordu:

“.....

Biz de geleceğiz sevgilim, biz de geleceğiz o eşsiz cennete. Oraya yalnız ve yalnız sevgi girer. İnsanların ve meleklerin dillerinden üstün olan, peygamberlikten üstün olan, bütün sırları bilmekten üstün olan, dağları yerinden oynatacak imandan üstün olan, varını yoğunu sadaka vermekten üstün olan, bedenini yakılmaya teslim etmekten daha üstün olan yalnız ve yalnız sevgi girecek o cennete. Orada gerçek sevgi ile bir arada ebedince yaşayacağız. Kimseyi kıskanmayan sevgi, kimsenin malında gözü olmayan sev-

gi, kimseyi öldürmeyen sevgi, kimseyi aşağılamayan sevgi, kardeşini kendinden üstün tutan sevgi, kendi hakkından vazgeçen sevgi, kardeşinin hakkını arayan sevgi. Mesih’te bulunan sevgi. Ve bize dökülmüş olan sevgi.

Yaptıklarımı, konuştuğlarımı kim unutulabilir sevgilim? Hangi karanlık unutturabilir sevgilim? Olmuşları, olanları kim unutturabilir sevgilim? Korku unutturabilir mi sevgilim? Yaşam mı? Zulüm mü? Dünyanın zevki sefası mı sevgilim? Yoksa ölüm mü unutturacak sevgilim? Hayır, hiçbir karanlık unutturamaz sevgilim.

Ben de sana yazdım aşk mektubunu sevgilim. Bana da ağır oldu bedeli sevgilim. Bunları yazabilmeyi Hisusa borçluyum sevgilim. Onun da hakkını ona verelim sevgilim. Herkesin hakkını herkese geri verelim sevgilim.

*Sevdiklerinden ayrıldın
Çocuklarından,*

Torunlarından ayrıldın.

Burada seni uğurlayanlardan ayrıldın,

Kucağımdan ayrıldın.

Ülkenden ayrılmadın!”

Evet, bildiğiniz gibi çoğumuzun elinde “Hepimiz Hrant’ız, Hepimiz Ermeniyiz” yazıları vardı. Siz de orada olsaydınız siz de Hrant, siz de Ermeni olurduydunuz. Çünkü hepimiz insandık. Herkes üzgün, herkesin yüzünde hâlâ üzerinden atamadığı şaşkınlığın, inanamazlığın izleri... Keşke elimizden gelseydi de küçükken en sevdiğimiz oyuncağı kırılmasın diye sakladığımız gibi koynumuza koysaydık Hrant’ı. Tıpkı incinmesini istemediğimiz tüm sevdiğimizimiz gibi... Hrant yazardı, Hrant gazeteciydi, Hrant düşünmeyi bildiği kadar düşüncelerini ifade etme-

yi de iyi beceren bir “İNSANDI”. Onun ülkesini ne kadar çok sevdiğini, bir TV kanalına yaptığı söyleşide, 301’inci maddeden yargılanmasının kendisine ne kadar acı verdiğini anlatırken “Eğer ceza alırsam bu

ülkeden gitmek zorunda kalırım. Bu ülkeye gerçekten ihanet etmişsem; kimsenin suratına bakacak yüzüm de olmamalı” sözlerinden ve çenesi ile dudakları titrerken ağladığı görülmesinden anlaşıyor; yerde vurulmuş halde yatışından başka en çok da bu görüntülere kahrolmuştum. Cenazeye katılan birçok insan da eminim benim gibi yapmış, kilometreler boyunca, ağlamak yerine, başı dik bir biçimde onurla ilerlemiş; içinden de “Ölürüz ama özgürlüğümüzü kimseye vermez. Bir kardeşimizi elimizden alınız ama Hrant’ı vurarak, yüz binlere böldünüz. ‘Hepimizi Hrant Yaptınız’ demiştir.

Halaskargazi’den Taksim’e, oradan da Yenikapı’ya yürürken, geçtiğimiz her yerde alkışlandık. İş yerlerinde olanlar camlardan sarkarak, yoldakiler kaldırım boyu dizilerek korteje alkışlarla eşlik etti. (Tabi Fatih’ten geçerken hariç) Yaşlıca Kürt kadınlar zılgıtlarla kalabalık destekledi. Unkapanı İMÇ’den geçerken, yüksek sesle çalınan “Sarı Gelin” türküsü üzgün kalabalığı daha da duygulandırdı. Akaray’daki Haşim İşcan Geçidi’ne gelindiğinde ise herkes aynı anda Hrant için yüksek tempoda alkış tuttu. Eminim ki o alkışları tüm dünya duymuştur! Bir ilkokulun yanından geçerken öğrenciler, öğretmenleri eşliğinde kalabalığa “küçükük yüreklerimiz Hrant’la ve sizinle” mesajları verdiler kendilerinden beklenmeyecek “koca yüreklilikle”. Sloganlar, yüksek sesle bağırıp, nefret kusanlar yerine “acılı ve üzgün” insanlar vardı o gün!

Hrant Dink’i önce Meryem Ana Kilisesi’ndeki törenlere; ardından Balıklı Ermeni Mezarlığı’nda ebediyen yatacağı yere yolladık.

Yenikapı’daki deniz otobüsü iskelesinde evime gitmek için bekliyordum. İskeleden içeri giren herkes birbirine selam veriyor, hatta karşılıklı sohbetler ediliyordu. Bir dostu kaybetmenin üzüntüsünün yanında on binlerce dost kazanmanın huzurunu ve güvenini yaşıyorduk hepimiz. Birbirimize sokuluyor; kendi hikayelerimizi anlatıyorduk. Sağımda oturan 4 kişi fabrika işçisiydi, önümde oturan teyze ise ev kadını... Hrant Dink’in ölümüne o kadar üzülmüş ki, komşuları evde çay içerken, o saatlerce Hrant’la birlikte “son kez” yürümek için Bostancı’dan gelmiş...

İlk kez bir yolculuğun bitmesini istemiyordum. Zaten Hrant’ı toprak altına koyarak yalnız bırakıktık; şimdi de teker teker birbirimizden ayrılıyor. Birbirinden zorunlu olarak kopan ve bir daha hiç görüşmeyecek olan “kardeşlerdik” biz. Tek tek birbirimizi yitirdik. İçimizdeki yara her adımda daha da büyüdü; acımızda aynı şekilde... Ayaklarımız geri geri gidiyordu ama nafile! Bizi bekleyen ve kaybetmek istemeyen başkaları da vardı çünkü... Onları da üzmemeli, kimsesiz bırakmamalıydık.

Ve evlerimize dönerken, saatlerce birlikte yürüdüğümüz kalabalığın verdiği güçle düşündük: **“Bu memlekette kalmak için hâlâ bir sebep var. En azından birbirimizi yalnız bırakmamak için...”** ■